

вихъ малко-то вѣтрило на кждѣ вѣтръ-тъ, и у-
 41 правихъ ся къмъ брѣгъ-тъ. Но испадижахъ на
 мѣсто дѣто біяше отъ двѣ страны море-то, и
 тамъ засѣдна корабль-тъ; прѣдница-та ся заби и
 42 не мърдаше; а задница-та ся разглобяваше отъ
 насилие-то на волны-тѣ. И наговорихъ ся войни-
 тѣ да избѣжть запрѣны-тѣ, да не бы да исплу-
 43 ва нѣкой и да побѣгне. Но стотникъ-тъ като
 искаше да избави Павла, въспрѣ гы отъ това
 намѣреніе, и повелѣ, които можжть да плуватъ,
 да скочатъ първомъ тѣ въ море-то, и да излѣ-
 44 жатъ на сухо: А останжли-тѣ, едни на дѣски,
 други пакъ на нѣщо отъ корабль-тъ. И така бы
 та ся избавихъ всички на сушж-тѣ.

ГЛАВА 28.

1 И като ся избавихъ, тогазъ познахъ че о-
 2 стровъ-тъ ся казуваше Малта. А варвари-тѣ *та-
 мошни жители* показахъ намъ голѣмо человѣ-
 колюбіе; защото ны пріяхъ всинца, и понеже
 валѣше дѣждь, и студено бѣше, накладохъ огнь.
 3 И когато Павель сграмади много храстіе и го
 тури на огнь-тѣ, една ехидна излѣзе изъ топли-
 4 нѣ-тѣ и залѣпи ся за ржкѣ-тѣ му. А варвари-
 тѣ като видѣхъ змїї-тѣ какъ висѣше о рж-
 кѣ-тѣ му, думахъ си помежду си: Извѣстно
 че тойзи человѣкъ е убійца, който ако и да ся
 избави отъ море-то, *Божіе-то* правосаждіе го не
 5 остави да е живъ. Но той тръснѣ змїї-тѣ въ
 6 огнь-тѣ, и не пострада никое зло. А тѣ ся на-
 дѣяха че ще да отече, или внезапу да падне
 долу мъртвъ; но като очакувахъ много врѣме,
 и гледахъ че му не ставаше никое зло, промѣ-
 7 нихъ мысль и думахъ че е богъ. И около това
 мѣсто бѣхъ стяжанія-та на най първый-тѣ въ
 островъ-тѣ, име-то му Поплій: той ны прія и